

Okyanustaki Dalgalar Gibiyim

– kul mehmet · 20 Eylül 2021

Okyanustaki Dalgalar Gibiyim

Evde oturuyorum can sıkıntısında okyanustaki dalgalar gibiyim bir o yana dalgamla sıkıntıyla dalgalanıyor sonra duruluyorum. Rengim bir siyaha bir denizin mavisine dönüyor. Bu can sıkıntımındaki dalgalanmalarla, sallanmanın bir yere yükselerek çarpmanın sonra durulmanın elbette bir nedeni var. İçimde derinlerde birbirimizi karşılıklı olmasa da sevmenin, kimimiz çok kimimiz az hatta hiç sevmeyenimiz olmasa da içimizde kuruyan çiçekleri sulayan iç denizimizin berrak sularıyla sulayarak, yeşertmenin bahçesi var. Dışındaki sıkıntının dış yüzeyinde anlık stresi, içimdeki yüzeyde ötelere dalgalarımızla ulaşmanın varmanın güzelliği var. Her anda her oluşumda yatan gerçek, gerçek olanı görmek insan varmanın güzelliğini görmenin kapısını açmanın güzelliğine varmanın güzelliğine şahit olurken, Rabbime şükürler ediyorum.

Hava alışılmışın dışında serin içimi serinletirken, bende ve havadaki tazeliğe yazmaya çalışıyorum. Güneşin doğuşundan batışına kadar içimde doğan batmaya yüz tutan olumsuzlukları hemen güneşe çıkararak havalanmasını sağlayarak, olumlu bakış açısıyla bakmasını sağlıyorum. Tıpkı İstanbul'a ilk defa gelmiş hayran kalmış birisi gibi yazarken aynı duygu ve hislerle yazıyorum, bir anda sıkıntı ve sıkıntının sebebi ve sonucunda Rabbimin mutlak güç kudretiyle verdiği iç huzur, acizliğimle Rabbime varmama vesile olan iç sıkıntım ve sonucunda ki huzur, sebepsiz hiçbir şeyi Rabbim yaratmamıştır bilirim ve şükür ederim.

Derler sıkıntılar insanı insan olduğunu belirleyen vasıflar olarak insan yapan, Rabbine bir adım yaklaştran bir davet olarak biliyorum ve bu davete her zaman icabet etmemi sağlayan Rabbime şükürler ediyorum. Sadece insan bu eylemde bulunmaz kendini de gözden geçirir, gönül hissimle bana sunulan alternatif yolların bu şekilde olması ve bana bu sıkıntılarımın ertesinde Rabbime sabırla varmanın neticesinde ruhumun kontrolünü el altında tutmamada yardımcısı olduğunu anlıyorum. Sadece biliyorum demekle bilinmiyor anlıyorsun ki hiçbir şey bilmiyorsun! Düşünmek gönülle yola çıkmak hakikate varmak keşif etmek için bu sıkıntıya ihtiyacım varmış anlıyorum. Bu hakikat ve keşifle binlerce alternatif yollar açılıyor sevmekle...

Hayatımızın bir parçası olan yaşamak yaşarken içini hoşlukla doldurmak olduğunu düşünüyorum. Yani insan sadece kendisi için yaşamak için dünyaya gelmedi, yollar sadece kendine değil insanlara varmak sevmek için açıldığını bilse, cenneti dünyada yaşarız, zaten cenneti ötelere değil gönlünde ara cehennemle birlikte. Akıldışı olan bunları fark etmeden sıkıntılı halde yanlış düşüncelerin içinde bir seçim yaparak bahş edilen güzellikleri ezerek görmeyerek bir anda silmek ki Rabbim uzak eylesin, âmin.

İşte o anda ben tefekkür ve temaşa içinde gezinmeseydim insanın elde edebileceği en büyük mutluluğu bilemeyecektim. Bazen dünyanın verdiği geçici hevesleri birikimle güç dediğimiz geçici imtihan için olan gücü erdem bilirken aslın erdem olmayanların bizi gerçek erdemlerden uzaklaştırdığına çok şahit oldum kendimden bilirim. Dünyanın erdem dediği istek ve iştahımı doyuran acıktıkça tekrarını isteyen nefsimin beni ruhumdan içindeki özü görmeme engel olan yalancı erdemlerle saklamaya çalışması hatta kontrol altına alması, hayvani bir çılgınlıkla iştahla beni pohpohlarken erdem denilen, sevmek, kucaklamak varmak ,sarmak eylemlerinden uzaklaştırarak hayvana dönüştürmesine izin vermemek için çok çaba sarf ettiğimi de söylemek isterim bu tefekkürler ve temaşa ile...Pratik olan yavaş severek gönül alarak yürümek yerine, hemen tümü benim olsun saçmalığıyla dünya bunu erdem diye gösterirken, Rabbim bunun böyle olmadığını bildirdiği nur Kur'an ve gül kokulu Peygamberimin yaşantısıyla nurdan emirlerle yap deyince ,var sar , onar, yaklaş, derdine derman ara bul...Buna vakıf olmak adına yine binlerce şükürler ediyorum. İşte erdem işte onur, Rabbimiz bu emirlerle, aklımızı doymaz iştahın bitmez tükenmez iştahıyla esir eden dünyanın kontrol altına alınması için uyarıyor kulunu, şükürler olsun...

Bazı Felsefeciler yani batılı olanlar bu felsefeye nefsi sokarak Alemlerin Rabbinin varlığını katmadan soyutlayarak sadece dünyanın söylemleriyle” İnsan, doğasını tam olarak gerçekleştirebilmek için hayvanî doğasını yok saymak ya da terk etmek yerine, onu akıl yoluyla kontrolü altına almalı” Zaten dünya aklını kontrol altına almış. Duygu ve hisleri harekete geçirecek tek şey akıldan önce imandır, Rabbine olan bağlılığı samimiyeti acizliğini bilerek Rabbine koşmasıdır, dünyanın onu esir ederek etki ederek yanlışlara düşürerek başarılısın diyerek, son anda uçurumlara düşerek, parçalanmak kurtaracak olan, bin şükür Rabbime ,kulunu çok seviyor, yolu güzelleştirmenin yolunu gösteriyor imanla onun şubeleriyle...Sanki baştaki sıkıntım bana gelen bir tercümandı olamaz mı acaba, bunları anlamam yardımcı olduğunu düşünürsek ne dersiniz?

Mehmet Aluç